
390

Besluit van 28 augustus 2012 tot wijziging van het Besluit tarieven in strafzaken 2003 in verband met de hoogte van de vergoedingen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 6 juli 2012, directie Wetgeving en Juridische Zaken, nr. 12.001696;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, en 6, eerste lid, van de Wet tarieven in strafzaken;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van 25 juli 2012, nr. W03.12.0260/II);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 21 augustus 2012, directie Wetgeving en Juridische Zaken, nr. 288805;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit tarieven in strafzaken 2003 wordt als volgt gewijzigd:

A

Onder verlettering van de onderdelen c tot en met g tot b tot en met f, vervalt artikel 1, eerste lid, onderdeel b.

B

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de onderdelen a en b wordt «€ 81,23» telkens vervangen door: € 116,09.

b. De onderdelen d tot en met f vervallen.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Voor het verrichten van een psychiatrisch onderzoek als bedoeld in het eerste lid, onder a, voor zover deze inhoudt het opstellen van een psychiatrisch rapport over een volwassene, komt ten behoeve van een

monorapportage ten hoogste veertien uur en ten behoeve van een dubbelrapportage of tripelrapportage ten hoogste achttien uur voor vergoeding in aanmerking.

3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor het verrichten van een psychiatrisch onderzoek als bedoeld in het eerste lid, onder a, voor zover deze inhoudt het opstellen van een psychiatrisch rapport over een jeugdige, komt ten behoeve van een monorapportage ten hoogste achttien uur en ten behoeve van een dubbelrapportage of tripelrapportage ten hoogste tweeëntwintig uur voor vergoeding in aanmerking.

C

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «€ 61,71» vervangen door: € 89,10.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Voor het verrichten van een psychologisch onderzoek als bedoeld in het eerste lid, voor zover deze inhoudt het opstellen van een psychologisch rapport over een volwassene, komt ten behoeve van een monorapportage ten hoogste achttien uur en ten behoeve van een dubbelrapportage of tripelrapportage ten hoogste twintig uur voor vergoeding in aanmerking.

3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor het verrichten van een psychologisch onderzoek als bedoeld in het eerste lid, voor zover deze inhoudt het opstellen van een psychologisch rapport over een jeugdige, komt ten behoeve van een monorapportage ten hoogste tweeëntwintig uur en ten behoeve van een dubbelrapportage of tripelrapportage ten hoogste vierentwintig uur voor vergoeding in aanmerking.

D

In artikel 6 wordt «€ 81,23» vervangen door: € 116,09.

E

In artikel 7 vervallen het eerste en tweede lid alsmede de aanduiding «3.» voor het derde lid.

F

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In onderdeel a wordt «€ 81,23» vervangen door: € 116,09.

b. Onder verlettering van de onderdelen b tot en met d, tot c tot en met e, wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

b. psychologen, bevoegd tot uitoefening van de praktijk in Nederland, ten hoogste € 89,10 per uur;

c. In onderdeel d (nieuw) wordt «€ 81,23» vervangen door: € 116,09.

2. Het tweede lid komt te luiden:

De in het eerste lid bedoelde vergoeding komt voor de tijd, besteed aan

de reis, niet toe aan:

- a. geneeskundigen, psychologen en andere personen aan wie werkzaamheden zijn opgedragen van wetenschappelijke of bijzondere aard;
- b. tolken en vertalers.

G

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. Onderdeel a komt te luiden:
a. personen als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onder a, € 2,70 per retourkilometer;

b. Onder verlettering van de onderdelen b en c tot c en d, wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

b. personen als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onder b, € 1,54 per retourkilometer;

2. In het tweede lid wordt «onder a» vervangen door «onder a en b» en vervalt: «, met dien verstande dat voor de eerste vier retourkilometers geen vergoeding wordt gegeven».

ARTIKEL II

De bij dit besluit vastgestelde tarieven gelden voor opdrachten die op of na de datum van inwerkingtreding zijn verstrekt.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 28 augustus 2012

Beatrix

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
F. Teeven

Uitgegeven de zesde september 2012

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I. W. Opstelten

Het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van artikel 26, zesde lid j° vijfde lid van de Wet op de Raad van State, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat.

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit strekt ertoe een aantal bepalingen uit het Besluit tarieven in strafzaken 2003 (verder: Btis) in overeenstemming te brengen met de praktijk. Ook is van de gelegenheid gebruik gemaakt de tarieven die gelden voor psychiaters en psychologen te indexeren.

Sinds de inwerkingtreding van het Btis is een aantal tarieven per circulaire aangepast. Het betreft de circulaire inzake verhoging tarieven in strafzaken, voor wat betreft de tarieven voor werkzaamheden en tijdverzuim voor psychiaters van 8 december 2005, Stcrt. 245, de circulaire inzake herziening tarieven psychologen en psychiaters voor werkzaamheden o.g.v. het BTIS van 23 juli 2008, Stcrt. 147, de circulaire inzake indexering 2009 van tarieven voor psychiaters en psychologen van 17 juli 2009, Stcrt. 11307 en de circulaire inzake besluit tarieven in strafzaken 2003 van 16 september 2011, Scrt. 17421 (verder: de circulaires). De elkaar opvolgende circulaires pasten zowel de uurtarieven als de normtijden die gelden voor psychologen en psychiaters aan. Met de in dit besluit voorgestelde wijzigingen worden de tarieven en normtijden die per circulaire bekend zijn gemaakt, in het Btis verwerkt.

Bovendien worden de tarieven die gelden voor psychiaters en psychologen geïndexeerd met 2,7%. De indexering geldt voor opdrachten die op of na de inwerkingtreding van dit besluit zijn verstrekt.

Daarnaast worden enkele aanpassingen gedaan naar aanleiding van de aanbevelingen van de Werkgroep herijking tarieven in strafzaken. In haar eindrapport doet de werkgroep een aantal aanbevelingen om het Btis in overeenstemming met de praktijk te brengen. Ook is een aantal aanbevelingen van de werkgroep reeds in de praktijk gebracht. De bepalingen in het Btis worden hiermee in overeenstemming gebracht. Zie voor een nadere toelichting de toelichting op artikel I, onder F.

Gezien het puur technische en praktische karakter van de wijzigingen is afgezien van consultatie van de rechtspraak.

Financiële consequenties en administratieve lasten

Van de verwerking van de tarieven en normtijden die reeds per circulaire zijn vastgesteld zijn geen (nadere) financiële consequenties te verwachten. De kosten van de indexering van de tarieven die gelden voor psychiaters en psychologen zijn begroot op € 0,5 mln. De kosten komen ten laste van het budget van het openbaar ministerie.

Het komen te vervallen van artikel 2, eerste lid, onder d, e en f, vloeit niet voort uit een van de bovengenoemde circulaires, maar houdt verband met de aanbevelingen van de Werkgroep herijking tarieven in strafzaken. De overheveling van de kosten heeft al op 1 januari 2010 plaatsgevonden. Zie de toelichting op artikel I, onder B.

De wijzigingen in de artikelen 6 en 11 Btis betreffen slechts een aanpassing aan de reeds bestaande praktijk. Van deze wijzigingen zijn geen (nadere) financiële consequenties te verwachten.

Er zullen geen extra administratieve lasten ontstaan als gevolg van dit besluit. De betrokken declarant moest al een declaratieformulier invullen. Dit formulier blijft hetzelfde. Met de nieuwe tarieven werd (op grond van de circulaires) in de praktijk al gewerkt.

Artikel I, onder A

Artikel I, onder A, wijzigt artikel 1 Btis. De wijziging houdt verband met het komen te vervallen van artikel 2, eerste lid, onder d, e en f. Nu die artikelonderdelen komen te vervallen wordt de term «histologisch onderzoek» niet meer in dit besluit gebruikt.

Artikel I, onder B

Artikel 2, eerste lid, onder a en b, tweede en derde lid

De tarieven en normuren in artikel 2, eerste lid, onder a en b, zijn aangepast aan de tarieven en normuren genoemd in de circulaire en geïndexeerd met 2,7%.

In de circulaire wordt voor de normuren een onderscheid gemaakt tussen rapportages over volwassenen en jeugdigen, zodat ook in artikel 2 Btis dit onderscheid is opgenomen. Voorheen was de verhoging van de normuren ingeval van een rapportage over een jeugdige geregeld in artikel 7, eerste lid, Btis. Dat artikellid komt te vervallen.

Artikel 2, eerste lid, onder d en e

Het Btis ziet op de kosten die worden gemaakt tijdens de vervolgingsfase, de gerechtskosten. Deze vormen een kostenpost voor het openbaar ministerie. Het Btis ziet niet op de kosten die worden gemaakt tijdens de opsporingsfase, de opsporingskosten. Die kosten vormen een kostenpost voor de opsporingsinstanties.

Uit de praktijk van het openbaar ministerie blijkt dat vergoedingen voor inwendige en uitwendige lijkschouwing niet op de post gerechtskosten worden verantwoord. Lijkschouwing is opgedragen aan de behandelend arts of aan de gemeentelijke lijkschouwer. Pas als de lijkschouwer constateert dat er geen sprake is van een natuurlijke dood, meldt hij dit bij de officier van justitie. De officier van justitie zal in de meeste gevallen vervolgens een patholoog van het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) inschakelen om een lijkschouwing te doen. Aannemelijk is dat de meeste gevallen van in- en uitwendige lijkschouwing zich voordoen in de opsporingsfase en niet in de vervolgingsfase, waardoor deze kosten doorgaans vallen onder de reguliere opsporingskosten of de kosten van het NFI. In de uitzonderingsgevallen waarin in de vervolgingsfase wel nog behoefte is aan een inwendige of uitwendige schouw, zal het NFI worden ingeschakeld en zullen de kosten vallen onder de reguliere kosten van het NFI en niet onder de gerechtskosten. De kosten vallen dan niet onder het Btis. Gelet daarop vervalt – overeenkomstig de aanbevelingen van de Werkgroep herijking tarieven in strafzaken – artikel 2, eerste lid, onder d en e.

Artikel 2, eerste lid, onder f

Artikel 2, eerste lid, onder f, ziet op de vergoeding aan de gemeentelijke lijkschouwer voor het opmaken van een meldingsformulier ingeval van euthanasie of hulp bij zelfdoding.

Op basis van artikel 3 van de Wet op de lijkbezorging (Wlb) geschiedt de lijkschouwing door ofwel de behandelend arts ofwel de gemeentelijke lijkschouwer. Indien het overlijden het gevolg was van levensbeëindiging op verzoek (euthanasie) of hulp bij zelfdoding dan geeft de behandelend arts geen verklaring van overlijden af en wordt de gemeentelijke lijkschouwer ingeschakeld (art. 7, tweede lid, Wlb). Op grond van artikel 10, tweede lid, Wlb is de gemeentelijke lijkschouwer verplicht verslag uit te brengen – door invulling van een meldingsformulier – aan de regionale toetsingscommissie als bedoeld in artikel 3 van de Wet toetsing levensbeëindiging op verzoek en hulp bij zelfdoding. Dit alles ziet dus nog op een fase voorafgaand aan de vervolgingsfase. De vergoeding is niettemin in het Btis opgenomen omdat het meldformulier wordt ingevuld ten behoeve van het openbaar ministerie, om welke reden de vergoeding voor het invullen van het formulier beschouwd zou kunnen worden als gerechtskosten.

Slechts het opmaken van het meldingsformulier wordt op basis van het Btis vergoed (dit valt af te leiden uit de woorden «voor zover het betreft» in artikel 2, eerste lid, onderdeel f, Btis). Het gaat dus niet om de vergoeding van de schouw op zich, noch om daarvoor te maken reiskosten of extra vergoeding voor werkzaamheden buiten de reguliere kantoortijden (zie Rb. 's-Gravenhage 1 oktober 2008, *LJN* BG3992). Deze overige kosten kan de lijkschouwer declareren bij de gemeente. Dit omdat de Wlb valt onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

In de praktijk heeft dit tot onduidelijkheden geleid. Dit is voor de Werkgroep herijking tarieven in strafzaken aanleiding geweest te bezien hoe een en ander anders geregeld kan worden. Daarbij is er mede naar gestreefd om de vergoeding met betrekking tot de gemeentelijke lijkschouw te concentreren bij één partij (de gemeente/het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties). Met ingang van 1 januari 2010 wordt structureel een bedrag van € 350.000 per jaar overgeheveld van het Ministerie van Veiligheid en Justitie naar het gemeentefonds. Voor de gemeentelijke lijkschouwers is daarmee per 1 januari 2010 slechts de gemeente de instantie waar de vergoeding kan worden gedeclareerd. Zie ook de Septembercirculaire Gemeentefonds 2009, 2009-0000509233, p. 23. Artikel 2, eerste lid, onderdeel f, vervalt derhalve.

Artikel I, onder C

Artikel 3 Btis ziet op de tarieven en normuren die gelden voor psychologen in verband met het opstellen van een psychologisch rapport. De tarieven en normuren zijn aangepast aan de verhoging van de tarieven en normuren bekend gemaakt bij circulaire en geïndexeerd met 2,7%.

In de circulaires wordt voor de normuren een onderscheid gemaakt tussen rapportages over volwassenen en jeugdigen, zodat ook in artikel 3 Btis dit onderscheid is opgenomen. Voorheen was de verhoging van de normuren ingeval van een rapportage over een jeugdige geregeld in artikel 7, eerste lid, Btis. Dat artikellid vervalt.

Artikel I, onder D

Artikel 6 Btis ziet op werkzaamheden waarvoor geen speciaal tarief is bepaald. Het genoemde bedrag is het hoogste tarief dat in het Btis voorkomt. Derhalve wordt ook dit bedrag verhoogd naar het nu hoogst geldende tarief in het Btis, te weten € 116, 09.

Artikel I, onder E

Artikel 7, eerste en tweede lid, komt te vervallen.

Artikel 7, eerste lid, zag op de verhoging van de normuren voor psychologen en psychiaters ingeval van een rapportage over jeugdigen. Het aantal normuren voor rapportages over een jeugdige is bij circulaire verhoogd en thans geregeld in artikel 2, derde lid, en artikel 3, derde lid, Btis.

Artikel 7, tweede lid, zag op de verhoging van de normuren respectievelijk de tarieven in geval van een uitgebreid psychologisch testonderzoek. Bij de vaststelling van de tarieven en normuren bij circulaire is het aantal te vergoeden uren voor psychologen omhoog gebracht. Daarbij is ervan uitgegaan dat de nieuwe normuren ook tegemoetkomen aan de tijd die wordt besteed aan uitgebreide psychologische onderzoeken. De verhoogde normuren zijn verwerkt in artikel 3, tweede lid, Btis.

Artikel I, onder F

Artikel 8, betreft de tarieven voor vergoedingen wegens tijdverzuim.

Het tarief dat geldt voor geneeskundigen wordt aangepast aan het per circulaire vastgestelde tarief en geïndexeerd met 2,7%.

Naast het tarief voor geneeskundigen, wordt een apart tarief voor psychologen ingevoegd. Overeenkomstig de circulaires, zullen zij voor tijdsverzuim dezelfde vergoeding ontvangen als voor hun werkzaamheden.

In artikel 8, tweede lid, wordt geregeld dat voor de aldaar genoemde personen een andere reistijdvergoeding geldt dan de vergoeding voor tijdverzuim genoemd in artikel 8, eerste lid. Het onderscheid dat in artikel 8, tweede lid, onder a en b wordt gemaakt, houdt verband met het feit dat in artikel 11, eerste lid, een onderscheid wordt gemaakt tussen de onder a en onder b, genoemde personen voor de reiskosten.

Artikel I, onder G

Artikel 11 Btis ziet op de vergoeding van reiskosten. Deze reiskostenvergoeding wordt aangepast aan de circulaires.

Artikel 11, eerste lid

In het eerste lid wordt thans een onderscheid gemaakt tussen de geneeskundigen en psychologen enerzijds en de tolken en vertalers anderzijds. Voor de geneeskundigen en de psychologen zal de reiskostenvergoeding gelden zoals die is opgenomen in de circulaires en geïndexeerd met 2,7%. De verhoging van die vergoeding houdt verband met het volgende. De reiskostenvergoeding bestaat uit twee componenten: een vergoeding per afgelegde retourkilometer en een vergoeding voor tijdverzuim. Dit is ook de reden waarom personen die in aanmerking komen voor deze reiskostenvergoeding geen afzonderlijke vergoeding voor tijdverzuim tijdens de reis krijgen (artikel 8, tweede lid, Btis).

Toen het uurtarief voor psychiaters en psychologen werd verhoogd, werd dus ook de reiskostenvergoeding verhoogd.

Artikel 11, tweede lid

Artikel 11, tweede lid, bepaalt dat het aantal retourkilometers wordt berekend naar de kortste reisroute. Gebleken is dat er nogal eens discussie bestaat over wat met «kortste reisroute» wordt bedoeld: de kortste route in tijd of in afstand. Er wordt bedoeld op de kortste route in afstand. Niettemin kan het aantal kilometers ten gunste van de declarant tot maximaal tien kilometers naar boven worden afgerond. Dit naar analogie van de Handleiding tarieven in strafzaken (niet gepubliceerd).

In de circulaires is bepaald dat de bepaling dat de eerste vier retourkilometers niet voor vergoeding in aanmerking komen, voor psychiaters en psychologen vervalft. In de praktijk wordt dit uitgangspunt voor alle personen die onder artikel 11, eerste lid, onder a en b, vallen gehanteerd. Artikel 11, tweede lid, wordt aan deze praktijk aangepast.

Artikel II

Het overgangsrecht is opgenomen naar aanleiding van het advies van de Raad van State.

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
F. Teeven